

2009-12-10

Några tankar och lite fakta om kommunikationsläget inom svensk road racing som ibland upplevs dåligt och förlegat mellan tävlande och SVEMO.

SVEMO som organisation består av aktiva och ideella funktionärer som är organiserade i klubbar. Flera klubbar i ett geografiskt område bildar ett distriktsförbund (i SVEMO finns sex distrikt). På nationell nivå verkar SVEMO genom sin styrelse som leder all verksamhet inom förbundet.

Till sin hjälp har SVEMO:s styrelse kansliet (som vi återkommer till senare), fem kommittéer (Miljö-, Barn-, Utbildnings-, Valberedningskommitté och Disciplinnämnd) och nio grensektioner som på ideell grund har styrelsens uppdrag att utveckla, administrera samt föra grenens talan i de forum och frågor som kan bli aktuella.

SVEMO:s styrelse "äger" alla reglementen och ansvarar för den sportsliga verksamheten, specialreglementen för respektive gren samt grenens nationella verksamhet är vanligen delegerade till grensektionen.

Tävlingsdomare utbildas och utses av grensektionen och agerar på tävlingsplatsen som SVEMO:s representant.

Kansliet har till uppgift att ansvara för all löpande administration i Motorcykel och Snöskotersport. Ekonomi, licenser, försäkringar, internationella kontakter, omvärldsbevakning, myndighetskontakter, utbildningar mm.

Kansliet leds av Generalsekreteraren (som är den högst ansvarige av organisationen anställde tjänstemannen), till sin hjälp har han, förutom rena stabsfunktioner, grenkoordinatorer som ansvarar för administration inom en eller fler grenar. Inom road racing är grenkoordinatorn den ende som är anställd av SVEMO.

Det här är en ordning som fungerar bra i de flesta situationer, åtminstone om man är aktiv i de största grenarna, Motocross och Enduro.

I road racing fungerar det inte riktigt till allas belåtenhet.

Låt oss titta på det fall en förare har en fråga om hur något i hans tävlingsgren ligger till.

En crossförare är oftast medlem i en klubb på eller i geografisk närhet av bostadsorten, där finns vanligen ett antal ledare och mer rutinerade förare som det går att fråga om det mesta.

Skulle det inte gå att få klarhet i frågan så kan den enskilde föraren eller hans förening söka svar i sitt distriktsförbund, som om de mot förmodan inte kan ge ett svar för frågan vidare till grensektionen.

En roadracingsförares verklighet ser väldigt annorlunda ut.

Han eller hon är ofta medlem i en klubb utanför bostadsorten, vanligen en klubb som har tillgång till bana. I klubbarna finns inte motsvarande ledarresurs som i crossen, mycket beroende på att det inte förekommer lagtävlingar i RR och att det sällan finns några lokala tävlingar där det, exempelvis sponsormässigt, premieras att ha en lokal förankring.

Det finns alltså inget naturligt forum i den egna klubben, utan exempelvis fråga förblir obesvarad.

I RR finns pga. sportens relativa litenhet ingen verksamhet på distriktsnivå.

Med runt 800 licensierade utövare och 25-30 tävlingar totalt om året som alla har nationell status fyller inte distriktsförbunden någon funktion. Så inte heller här kan vår exempelfråga få svar.

Alltså kommer oproportionerligt många frågor till grensektionen i Roadracing, företrädesvis från enskilda förare som inte hittat någon annan att fråga, det kan vara både stort och smått.

Målsättningen är att allt ska besvaras på ett seriöst sätt så snart som möjligt, men ibland räcker vi helt enkelt inte till.

Grensektionen består av tre ordinarie ledamöter, varav en sammankallande, och f.n. tre adjungerade ledamöter. Alla dessa är engagerade ideellt och har "vanliga arbeten" på dagtid.

Det säger sig självt att det under dom beskrivna förutsättningarna går det inte att hålla en speciellt hög servicegrad, och den blir dessvärre dessutom över tid väldigt ojämn.

Dessutom är kunskapen om under vilka förhållanden vi verkar i sporten ibland skrämmande låg. I år t.ex. blev en av våra mest meriterade förare förvånad över att en av våra domare hade ett "vanligt jobb" och bara var domare av intresse på sin fritid.

Vi förstår fullständigt om aktiva, som tror att vi är anställda, tycker att det är slapp och dålig kommunikation med SVEMO och Grensektionen.

Vi förväntar oss inte att någon skall tycka att det är bra som det är beskrivet här, det finns det ingen som tycker. Under åren har vi fått många förslag på hemsidor, forum, maillistor för att råda bot på problemet men oavsett kommunikationsform är det mer ett organisationsproblem.

Förslag om hur vi kan råda bot på detta och kunna gå vidare i att utveckla svensk road racing tar vi mycket gärna emot. Ett första steg mot en lösning är att det vore bra om huvuddelen av de frågor som ställs till RR-sektionen gick via e-post till road racingens grenkoordinator på SVEMO:s kansli. Mycket kan han säkert svara på omgående, annat sänder han efter att ha ordnat dem i prioritetsordning vidare till rätt person i grensektionen.

Den föreslagna metoden löser inte problemet, men det kanske förhindrar en hel del irritation.

SVEMO Grensektion Roadracing

